

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

4 september 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 293/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 293/02	Mål C-60/15 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 juli 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Rätt till tillgång till handlingar som innehas av Europeiska unionens institutioner — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Undantag från rätten till tillgång — Artikel 4.3 första stycket — Skydd för dessa institutioners beslutsförfarande — Miljö — Århuskonventionen — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 — Allmänhetens intresse av att miljöinformation lämnas ut — Information som tyska myndigheter översänt till Europeiska kommissionen beträffande anläggningar i Tyskland som berörs av unionslagstiftningen avseende system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Delvis nekad tillgång)	2
2017/C 293/03	Mål C-633/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Förenade kungariket) – London Borough of Ealing mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag från skatteplikt för tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig träning — Artikel 133 — Undantaget från skatteplikt gäller inte i fall där det finns en risk för snedvridning av konkurrensen till skada för kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt — Tillhandahållanden av tjänster av offentliga organ utan vinstsyfte)	3

2017/C 293/04	Mål C-651/15 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 juli 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) m.fl. mot Europeiska kommissionen, Europeiska kemikaliemyndigheten, Assogalvanica m.fl. (Överklagande — Förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach) — Artikel 58.2 — Tillstånd — Ämnen som inger mycket stora betänkligheter — Undantag — Förordning om ändring av bilaga XIV i förordning (EG) nr 1907/2006 — Uppförande av kromtrioxid på förteckningen över tillståndspliktiga ämnen)	3
2017/C 293/05	Mål C-701/15: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Malpensa Logistica Europa SpA mot SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Transporter — Begreppet ”utnyttjande av ett geografiskt område i syfte att tillhandahålla flygplatser eller andra terminaler för transport åt lufttrafikföretag” — Direktiven 2004/17/EG och 96/67/EG — Nationell lagstiftning som inte föreskriver att en tilldelning av flygplatsutrymmen ska föregås av ett anbudsförfarande)	4
2017/C 293/06	Mål C-76/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as mot Úrad pre verejné obstarávanie (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 47.1, 47.4 och 47.5 — En anbudsgivares ekonomiska och finansiella ställning — Direktiven 89/665/EEG och 2007/66/EG — Talan i domstol mot ett beslut att utesluta en anbudsgivare från ett upphandlingsförfarande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt rättsmedel)	5
2017/C 293/07	Mål C-89/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Radosław Szoja mot Sociálna poisťovňa (Begäran om förhandsavgörande — Tillämpning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Person som arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i två olika medlemsstater — Fastställande av den tillämpliga lagstiftningen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artikel 13.3 — Förordning (EG) nr 987/2009 — Artikel 14.5b — Artikel 16 — Rättsverkningarna av beslut som fattats av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen — Avvisning)	6
2017/C 293/08	Mål C-129/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Túrkevei Tejtermelő Kft. mot Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Artiklarna 191 FEUF och 193 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Materiell tillämplighet — Luftföreningar genom olovlig förbränning av avfall — Principen att förorenaren ska betala — Nationell lagstiftning i vilken föreskrivs solidariskt ansvar mellan ägaren av den mark där förorenaren har skett och förorenaren)	6
2017/C 293/09	Mål C-133/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d’appel de Mons – Belgien) – Christian Ferenschild mot JPC Motor SA (Begäran om förhandsavgörande — Försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier — Direktiv 1999/44/EG — Artikel 5.1 — Säljarens ansvarstid — Preskriptionstid — Artikel 7.1 andra stycket — Begagnade varor — Begränsning av säljarens ansvar genom avtal)	7
2017/C 293/10	Mål C-151/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litauen) – ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 c — Skattebefrielse för energiprodukter som används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning för sjöfart i Europeiska unionens farvatten och för att framställa elektricitet ombord på fartyg — Motorbränsle som används av ett fartyg för att färdas från den plats där fartyget byggdes till en hamn i en annan medlemsstat i syfte att där ta ombord fartygets första kommersiella last)	8

2017/C 293/11	Mål C-193/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spanien) – E mot Subdelegación del Gobierno en Álava (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 27.2 andra stycket — Begränsningar i rätten till inresa och uppehåll med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa — Utvisning av hänsyn till allmän ordning eller säkerhet — Beteende som utgör ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse — Ett verkligt och faktiskt hot — Begrepp — En unionsmedborgare som är bosatt i den mottagande medlemsstaten och där avtjänar ett fängelsestraff för upprepade sexualbrott mot minderåriga)	9
2017/C 293/12	Mål C-354/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Verden – Tyskland) – Ute Kleinsteuber mot Mars GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 1, 2 och 6 — Likabehandling — Förbud mot diskriminering på grund av kön — Tjänstepension — Direktiv 97/81/EG — Ramavtalet om deltidsarbete — Klausul 4.1 och 4.2 — Metod för att beräkna förvärvade pensionsrättigheter — Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning — Annorlunda behandling av deltidsanställda)	9
2017/C 293/13	Mål C-368/16: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret – Danmark) – Assens Havn mot Navigators Management (UK) Limited (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörighet vid försäkringstvister — Nationell lagstiftning som på vissa villkor föreskriver rätt för skadelidande personer att väcka talan direkt mot försäkringsgivaren för den som är ansvarig för en olycka — Prorogationsavtal mellan försäkringsgivaren och skadevällaren)	10
2017/C 293/14	Mål C-388/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Dom genom vilken domstolen har fastställt ett fördragsbrott — Underlåtenhet att följa domen — Artikel 260.2 FEUF — Ekonomiska påföljder — Schablonbelopp)	11
2017/C 293/15	Mål C-433/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Bayerische Motoren Werke AG mot Acacia Srl (Begäran om förhandsavgörande — Domstols behörighet på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Immaterialrätt — Gemenskapsformgivningar — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artiklarna 81 och 82 — Fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång — Behörighet för domstolar för gemenskapsformgivningar i medlemsstaten där svaranden har sitt hemvist)	11
2017/C 293/16	Mål C-231/17 P: Överklagande ingett den 3 maj 2017 av Vatseva av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade 7 april 2017 i mål T-920/16, Vatseva mot Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna	12
2017/C 293/17	Mål C-293/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 22 maj 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu mot College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Mål C-294/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 22 maj 2017 – Stichting Werkgroep Behoud de Peel mot College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Mål C-326/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 31 maj 2017 – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) m.fl., övrig deltagare: Z	16

2017/C 293/20	Mål C-330/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 2 juni 2017 – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mot Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Mål C-367/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 13 juni 2017 – S mot EA m.fl.	17
2017/C 293/22	Mål C-369/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 16 juni 2017 – Shajin Ahmed mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	19
2017/C 293/23	Mål C-388/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 29 juni 2017 – Konkurrensverket/SJ AB	19
2017/C 293/24	Mål C-392/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Oradea (Rumänien) den 29 juni 2017 – Sindicatul Energia Oradea mot SC Termoelectrica	20
2017/C 293/25	Mål C-399/17: Talan väckt den 3 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien	20
2017/C 293/26	Mål C-404/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Sverige) den 6 juli 2017 – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö	21
2017/C 293/27	Mål C-416/17: Talan väckt den 10 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	22
2017/C 293/28	Mål C-419/17 P: Överklagande ingett den 11 juli 2017 av Deza, a.s. av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 11 maj 2017 i mål T-115/15, Deza, a.s. mot Echa	23
2017/C 293/29	Mål C-427/17: Talan väckt den 14 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Irland	24
2017/C 293/30	Mål C-428/17 P: Överklagande ingett den 15 juli 2017 av Meta Group Srl av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 4 maj 2017 i mål T-744/14, Meta Group mot kommissionen	25
2017/C 293/31	Mål C-450/17 P: Överklagande ingett den 26 juli 2017 av Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 maj 2017 i mål T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank mot Europeiska centralbanken	27

Tribunalen

2017/C 293/32	Mål T-644/14: Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – ADR Center mot kommissionen (Finansiellt stöd — Det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa" för 2007–2013 — Det särskilda programmet "Civilrätt" — Talan om ogiltigförklaring — Verkställbart beslut — Artikel 299 FEUF — Huruvida den som antagit rättsakten är behörig — Principen om god förvaltning — Begäran om att kommissionen ska förpliktas att betala det utestående beloppet enligt bidragsavtalen — Delvis omkvalificering av talan — Skiljedomsklausul — Tribunalens behörighet — Stödberättigande kostnader)	29
2017/C 293/33	Mål T-143/15: Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Spanien mot kommissionen (EGFJ och EJFLU — Utgifter som undantagits från finansiering — Betalningar som verkstälts av Spanien — Frikopplat direktstöd för ansökningsåren 2008 och 2009 — Brister i kontrollsystemet — Fastställande av kontrollprov — Bevisbörda — Landsbygdsutvecklingsstöd i Autonoma regionen Kastilien och León för ansökningsåren 2009 och 2010 — Kontroller på plats — Nyckelkontroller — Proportionalitet)	29

2017/C 293/34	Mål T-287/16: Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Belgien mot kommissionen (EGFJ och Ejflu — Betalningar som är undantagna från finansieringen — Betalningar som verkställts av Belgien — Exportbidrag — Det uteblivna återkravet beror på försummelse som ska tillskrivas ett organ i en medlemsstat — Alla rättsmedel är inte uttömda — Proportionalitet)	30
2017/C 293/35	Mål T-309/16: Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Cafés Pont mot EUIPO – Giordano Vini (Art’s Café) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket Art’s Café — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 15.1 och artikel 51.1 i förordning (EG) nr 207/2009)	31
2017/C 293/36	Mål T-780/16: Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Mediaexpert mot EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmarke mediaexpert — Äldre nationellt ordmärke mediaexpert — Relativt registreringshinder — Artikel 53.1 a och artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevis för förekomst, giltighet och omfattning av skyddet av det äldre varumärket — Registreringsintyg för det äldre varumärket — Översättning — Reglerna 37–39 och 98.1 i förordning (EG) nr 2868/95 — Berättigade förväntningar)	31
2017/C 293/37	Mål T-812/14: Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – BPC Lux 2 m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stöd från de portugisiska myndigheterna för avveckling av banken Banco Espírito Santo — Inrättande och kapitalisering av en så kallad brobank — Beslut som förklarar att stödet är förenligt med den inre marknaden — Berättigat intresse av att få saken prövad saknas — Avvisning)	32
2017/C 293/38	Mål T-423/16: Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – De Masi mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som rör den av rådet inrättade uppförandekodgruppens (företagsbeskattning) arbete — Svar på de inledande begärandena efter rimlig lösning — Bekräftande beslut saknas — Avvisning)	32
2017/C 293/39	Mål T-716/16: Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – Pfizer och Pfizer santé familiale mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Tullunion — Gemensamma tulltaxan — Tulltaxe – och statistiknomenklaturen — Klassificering i Kombinerade nomenklaturen — Undernummer — Tullavgifter på varor i dessa undernummer — Rättsakt som innehåller genomförandebestämmelser — Ej personligt berörd — Avvisning)	33
2017/C 293/40	Mål T-849/16 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – PGNiG Supply & Trading mot kommissionen (Interimistiska åtgärder — Inre marknaden för naturgas — Direktiv 2009/73/EG — Ansökan från Bundesnetzagentur som syftar till att ändra villkoren för dispens från unionsbestämmelserna om driften av oljeledningen Opal — Kommissionens beslut om ändring av villkoren för dispens från unionsbestämmelserna — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	34
2017/C 293/41	Mål T-883/16 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – Polen mot kommissionen (Interimistiska åtgärder — Inre marknaden för naturgas — Direktiv 2009/73/EG — Ansökan från Bundesnetzagentur som syftar till att ändra villkoren för dispens från unionsbestämmelserna om driften av oljeledningen Opal — Kommissionens beslut om ändring av villkoren för dispens från unionsbestämmelserna — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	34
2017/C 293/42	Mål T-130/17 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – Polskie Górnictwo Naf-towe i Gazownictwo mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Inre marknaden för naturgas — Direktiv 2009/73/EG — Ansökan av Bundesnetzagentur om att ändra villkoren för undantag från unionsbestämmelser för driften av OPAL-ledningen — Kommissionens beslut om ändring av villkoren för undantag från unionsbestämmelser — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	35

2017/C 293/43	Mål T-131/17 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – Argus Security Projects mot Europeiska utrikestjänsten (Interimistiskt förfarande — Europeiska utrikestjänsten — Återkrav genom kvittning — Ansökan om interimistiska åtgärder — Ekonomisk skada — Tillbörlig aktsamhet — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	35
2017/C 293/44	Mål T-244/17 R: Beslut av tribunalens ordförande av den 20 juli 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen (Interimistiska åtgärder — Fiskefartyg — Organisation av fiske i Nordvästatlanten — Upptagande till sakprövning — Ansökan om interimistiska åtgärder — Intresse saknas)	36
2017/C 293/45	Mål T-392/17: Talan väckt den 14 juni 2017 – TE mot kommissionen	36
2017/C 293/46	Mål T-400/17: Talan väckt den 27 juni 2017 – Deza mot kommissionen	37
2017/C 293/47	Mål T-421/17: Talan väckt den 6 juli 2017 – Leino-Sandberg mot parlamentet	38
2017/C 293/48	Mål T-422/17: Talan väckt den 10 juli 2017 – UF mot Epso	38
2017/C 293/49	Mål T-443/17: Talan väckt den 14 juli 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen . . .	39
2017/C 293/50	Mål T-86/15: Tribunalens beslut av den 17 juli 2017 – Aston Martin Lagonda mot EUIPO (Återgivning av en kylargrill som anbringats på ett motorfordons front)	40
2017/C 293/51	Mål T-88/15: Tribunalens beslut av den 17 juli 2017 – Aston Martin Lagonda mot EUIPO (Återgivning av en kylargrill som anbringats på ett motorfordons front)	40
2017/C 293/52	Mål T-38/17: Tribunalens beslut av den 17 juli 2017 – DQ m.fl. mot parlamentet	40
2017/C 293/53	Mål T-203/17: Tribunalens beslut av den 20 juli 2017 – GY mot kommissionen	41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 293/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 283, 28.8.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 277, 21.8.2017

EUT C 269, 14.8.2017

EUT C 256, 7.8.2017

EUT C 249, 31.7.2017

EUT C 239, 24.7.2017

EUT C 231, 17.7.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 juli 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-60/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Rätt till tillgång till handlingar som innehas av Europeiska unionens institutioner — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Undantag från rätten till tillgång — Artikel 4.3 första stycket — Skydd för dessa institutioners beslutsförfarande — Miljö — Århuskonventionen — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Artikel 6.1 — Allmänhetens intresse av att miljöinformation lämnas ut — Information som tyska myndigheter översänt till Europeiska kommissionen beträffande anläggningar i Tyskland som berörs av unionslagstiftningen avseende system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Delvis nekad tillgång)

(2017/C 293/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (ombud: S. Altenschmidt et P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart och P. Mihaylova)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 11 december 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland/kommissionen (T-476/12, ej publicerad, EU:T:2014:1059), upphävs.
- 2) Kommissionens beslut av den 17 januari 2013 att neka full tillgång till den förteckning som överlämnats av Förbundsrepubliken Tyskland till kommissionen inom ramen för förfarandet enligt artikel 15.1 i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i den mån denna handling innehåller uppgifter avseende vissa av Saint-Gobain Glass Deutschland GmbHs anläggningar i Tyskland rörande provisoriska tilldelningar samt verksamheter och kapacitetsnivåer avseende utsläpp av koldioxid (CO₂) under åren 2005–2010, anläggningarnas effektivitet och de årliga utsläppsrätter som provisoriskt tilldelats för perioden från år 2013 till år 2020 ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska kommissionen ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH i såväl första instans som i förevarande mål om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Förenade kungariket) – London Borough of Ealing mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-633/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Undantag från skatteplikt för tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig träning — Artikel 133 — Undantaget från skatteplikt gäller inte i fall där det finns en risk för snedvridning av konkurrensen till skada för kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt — Tillhandahållanden av tjänster av offentligrättsliga organ utan vinstsyfte)

(2017/C 293/03)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: London Borough of Ealing

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

- 1) Artikel 133 andra stycket i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den bestämmelsen utgör hinder för tillämpning av en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken det villkor som föreskrivs i artikel 133 första stycket d i detta direktiv måste vara uppfyllt, för att undantag från mervärdesskatteplikt ska medges för tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning, i den mening som avses i artikel 132.1 m i nämnda direktiv, vilka görs av offentligrättsliga organ, trots att denna medlemsstat den 1 januari 1989 inte tog ut mervärdesskatt på alla sådana tillhandahållanden av tjänster och de i målet aktuella tillhandahållandena inte undantagits från mervärdesskatt innan kravet på uppfyllande av det nämnda villkoret infördes.
- 2) Artikel 133 andra stycket i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att den bestämmelsen utgör hinder för tillämpning av en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det villkor som föreskrivs i artikel 133 första stycket d i detta direktiv måste vara uppfyllt, för att undantag från mervärdesskatteplikt ska medges för tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning, i den mening som avses i artikel 132.1 m i nämnda direktiv, vilka görs av offentligrättsliga organ utan vinstsyfte, när andra organ utan vinstsyfte än offentligrättsliga organ, vilka gör sådana tillhandahållanden, inte behöver uppfylla detta villkor.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.)

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 juli 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) m.fl. mot Europeiska kommissionen, Europeiska kemikaliemyndigheten, Assogalvanica m. fl.

(Mål C-651/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach) — Artikel 58.2 — Tillstånd — Ämnen som inger mycket stora betänkligheter — Undantag — Förordning om ändring av bilaga XIV i förordning (EG) nr 1907/2006 — Uppförande av kromtrioxid på förteckningen över tillståndspliktiga ämnen)

(2017/C 293/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH, m.fl. (fullständig förteckning i överklagandet) (ombud: C. Mereu, avocat, J. Beck, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: K. Mifsud-Bonnici och K. Talabér-Ritz) Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) (ombud: W. Broere och M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS), m.fl. (fullständig förteckning i överklagandet) (ombud: C. Mereu, avocat, J. Beck, Solicitor)

Part som intervenerat till stöd för Europeiska kommissionen: Republiken Frankrike (ombud: D. Colas och J. Traband)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) och övriga klagande vars namn anges i bilaga I till denna dom ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Republiken Frankrike och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Malpensa Logistica Europa SpA mot SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Mål C-701/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Transporter — Begreppet ”utnyttjande av ett geografiskt område i syfte att tillhandahålla flygplatser eller andra terminaler för transport åt lufttrafikföretag” — Direktiven 2004/17/EG och 96/67/EG — Nationell lagstiftning som inte föreskriver att en tilldelning av flygplatsutrymmen ska föregås av ett anbudsförfarande)

(2017/C 293/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Malpensa Logistica Europa SpA

Motpart: SEA – Società Esercizi Aeroportuali SpA

ytterligare deltagare i rättegången: Beta-Trans SpA

Domslut

Artikel 7 i Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, vilken inte föreskriver att tilldelningar, även tillfälliga sådana, av utrymmen avsedda för marktjänster på flygplatser, som inte medför någon utbetalning av ersättning från flygplatsoperatörens sida, ska föregås av ett offentligt anbudsförfarande.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as mot Úrad pre verejné obstarávanie

(Mål C-76/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 47.1, 47.4 och 47.5 — En anbudsgivares ekonomiska och finansiella ställning — Direktiven 89/665/EEG och 2007/66/EG — Talan i domstol mot ett beslut att utesluta en anbudsgivare från ett upphandlingsförfarande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt rättsmedel)

(2017/C 293/06)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Motpart: Úrad pre verejné obstarávanie

Övriga deltagare i rättegången: Slovenský futbalový zväz

Domslut

- 1) Artikel 47.1 a och 47.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 du 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att en upphandlande myndighet får utesluta en anbudsgivare från ett anbuds förfarande med motiveringen att anbudsgivaren inte uppfyller kriteriet om ekonomisk och finansiell ställning som anges i meddelandet om upphandling, varvid det uppställs krav på att tillhandahålla en försäkran från en bank som intygar bankens åtagande att bevilja kredit motsvarande det belopp som anges i upphandlingsmeddelandet och att garantera anbudsgivaren tillgång till det beloppet under hela kontraktperioden.
- 2) Artikel 47.5 i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att för det fall det i ett meddelande om upphandling krävs en försäkran från en bank som intygar bankens åtagande att bevilja en kredit motsvarande det belopp som anges i meddelandet om upphandling och att garantera anbudsgivarens tillgång till beloppet under hela kontraktets löptid, kan då det förhållandet att de banker som anbudsgivaren kontaktat inte anser sig kunna lämna anbudsgivaren en försäkran på de villkor som anges i meddelandet om upphandling i så fall utgöra ett "godtagbart skäl" i den mening som avses i denna artikel, så att nämnda anbudsgivare i förekommande fall får bevisa sin ekonomiska och finansiella ställning genom någon annan handling som den upphandlande myndigheten anser lämplig, under förutsättning att det objektivt sett var omöjligt för anbudsgivaren att lämna de referenser som begärts av den upphandlande myndigheten, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Radosław Szoja mot Sociálna poisťovňa

(Mål C-89/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillämpning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Person som arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i två olika medlemsstater — Fastställande av den tillämpliga lagstiftningen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artikel 13.3 — Förordning (EG) nr 987/2009 — Artikel 14.5b — Artikel 16 — Rättsverkningarna av beslut som fattats av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen — Avvisning)

(2017/C 293/07)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Radosław Szoja

Motpart: Sociálna poisťovňa

ytterligare deltagare i rättegången: WEBUNG, s.r.o.

Domslut

Artikel 13.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012, ska tolkas så, att de krav som anges i artiklarna 14.5b och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning nr 883/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 465/2012, ska beaktas vid fastställandet av vilken nationell lagstiftning som är tillämplig enligt förstnämnda bestämmelse på en person som, liksom klaganden i det nationella målet, normalt arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i olika medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 175, 17.5.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Túrkevei Tejtermelő Kft. mot Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Mål C-129/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Artiklarna 191 FEUF och 193 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Materiell tillämplighet — Luftföreningar genom olovlig förbränning av avfall — Principen att förorenaren ska betala — Nationell lagstiftning i vilken föreskrivs solidariskt ansvar mellan ägaren av den mark där föroreningen har skett och förorenaren)

(2017/C 293/08)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Motpart: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Domslut

- 1) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, jämförda med artiklarna 191 FEUF och 193 FEUF, ska tolkas så, att de – såvitt den situation som avses i det nationella målet omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2004/35, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva – inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, vilken, utöver de verksamhetsutövare som bedriver verksamhet på den mark på vilken de har skett en otillåten förorening, utpekar en annan personkategori som solidariskt ansvarig för en sådan miljöskada, nämligen markägarna, utan att det krävs att det fastställs att det föreligger ett orsakssamband mellan ägarnas beteenden och den konstaterade föroreningen, förutsatt att denna lagstiftning är förenlig med de allmänna principerna i unionsrätten och samtliga andra relevanta bestämmelser i EU-fördraget och EUF-fördraget och unionens sekundärrätt.
- 2) Artikel 16 i direktiv 2004/35 och artikel 193 FEUF ska tolkas så, att de – såvitt den situation som avses i det nationella målet omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2004/35 – inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken ägarna av den mark på vilken det har skett en otillåten förorening inte enbart är solidariskt ansvariga med de verksamhetsutövare som bedriver verksamhet på deras mark för en sådan miljöskada, men även kan påföras böter av behörig nationell myndighet, förutsatt att en sådan lagstiftning är ägnad att bidra till förverkligandet av målet med det strängare skyddet och att det sätt på vilket bötesbeloppet fastställts inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Mons – Belgien) – Christian Ferenschild mot JPC Motor SA

(Mål C-133/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier — Direktiv 1999/44/EG — Artikel 5.1 — Säljarens ansvarstid — Preskriptionstid — Artikel 7.1 andra stycket — Begagnade varor — Begränsning av säljarens ansvar genom avtal)

(2017/C 293/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Christian Ferenschild

Motpart: JPC Motor SA

Domslut

Artiklarna 5.1 och 7.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat som medger en kortare preskriptionsfrist för en konsuments talerätt än två år räknat från leveransen av varan när medlemsstaten har utnyttjat möjligheten enligt nämnda artikel 7.1 andra stycket och säljaren och konsumenten har kommit överens om en kortare ansvarstid för säljaren än två år, närmare bestämt ett år, för den begagnade varan i fråga.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-151/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 c — Skattebefrielse för energiprodukter som används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning för sjöfart i Europeiska unionens farvatten och för att framställa elektricitet ombord på fartyg — Motorbränsle som används av ett fartyg för att färdas från den plats där fartyget byggdes till en hamn i en annan medlemsstat i syfte att där ta ombord fartygets första kommersiella last)

(2017/C 293/10)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Motpart: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Domslut

- 1) Artikel 14.1 c i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att den däri föreskrivna skattebefrielsen är tillämplig på motorbränsle som använts för att framföra ett fartyg, utan last, från en hamn i en medlemsstat, i förevarande fall den i vilken fartyget byggdes, till en hamn i en annan medlemsstat i syfte att där ta ombord last som därefter skulle transporteras till en hamn i en tredje medlemsstat.
- 2) Artikel 14.1 c i direktiv 2003/96 ska tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, vilka utesluter att den skattebefrielse som föreskrivs i denna direktivsbestämmelse beviljas i fall där leveransen av energiprodukter till ett fartyg skedde i strid med de formella villkor som föreskrivs i de nationella bestämmelserna, trots att leveransen uppfyller samtliga tillämpningsvillkor som föreskrivs i direktivsbestämmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.)

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spanien) – E mot Subdelegación del Gobierno en Álava

(Mål C-193/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 27.2 andra stycket — Begränsningar i rätten till inresa och uppehåll med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa — Utvisning av hänsyn till allmän ordning eller säkerhet — Beteende som utgör ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse — Ett verkligt och faktiskt hot — Begrepp — En unionsmedborgare som är bosatt i den mottagande medlemsstaten och där avtjänar ett fängelsestraff för upprepade sexualbrott mot minderåriga)

(2017/C 293/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Álava

Domslut

Artikel 27.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas på så sätt att det faktum att en person vid den tidpunkt då ett beslut om utvisning fattas mot honom eller henne avtjänar ett fängelsestraff, utan utsikter till snar frigivning, inte utesluter att personens beteende kan anses utgöra ett verkligt och faktiskt hot mot ett grundläggande samhällsintresse i den mottagande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 251, 11.7.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Verden – Tyskland) – Ute Kleinsteuber mot Mars GmbH

(Mål C-354/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 1, 2 och 6 — Likabehandling — Förbud mot diskriminering på grund av kön — Tjänstepension — Direktiv 97/81/EG — Ramavtalet om deltidsarbete — Klausul 4.1 och 4.2 — Metod för att beräkna förvärvade pensionsrättigheter — Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning — Annorlunda behandling av deltidsanställda)

(2017/C 293/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Verden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ute Kleinsteuber

Svarande: Mars GmbH

Domslut

- 1) Klausul 4.1 och 4.2 i ramavtalet om deltidsarbete, vilket ingicks den 6 juni 1997, och som ingår i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, i dess ändrade lydelse, och artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det vid beräkningen av en tjänstepension görs åtskillnad mellan arbetsinkomster som ligger under taket för sociala avgifter inom det lagstadgade pensionssystemet och inkomster som ligger över nämnda tak, varvid inkomster från deltidsarbete inte behandlas så att det först fastställs vilken inkomst som skulle ha erhållits vid motsvarande heltidsarbete, varefter man fastställer andelen över och under taket för sociala avgifter och slutligen tillämpar detta förhållande på den minskade inkomsten från deltidsarbetet.
- 2) Klausul 4.1 och 4.2 i ovannämnda avtal och artikel 4 i direktiv 2006/54, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som, vid beräkningen av tjänstepensionen för en anställd som delvis arbetat heltid och delvis arbetat deltid, bestämmer en enhetlig sysselsättningsnivå för hela anställningstiden, förutsatt att denna metod för beräkning av ålderspensionen inte strider mot regeln om tidsproportionalitet. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om så är fallet.
- 3) Artiklarna 1, 2 och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver en tjänstepension som motsvarar förhållandet mellan tjänstetiden och anställningstidens längd från det att anställningen påbörjades till den normala pensionsåldern enligt det lagstadgade pensionssystemet och härvidlag fastställer ett högsta tak för antalet tjänsteår som kan tillgodoräknas.

⁽¹⁾ EUT C 350, 26.9.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret – Danmark) – Assens Havn mot Navigators Management (UK) Limited

(Mål C-368/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörighet vid försäkringstvister — Nationell lagstiftning som på vissa villkor föreskriver rätt för skadelidande personer att väcka talan direkt mot försäkringsgivaren för den som är ansvarig för en olycka — Prorogationsavtal mellan försäkringsgivaren och skadevällaren)

(2017/C 293/13)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Assens Havn

Motpart: Navigators Management (UK) Limited

Domslut

Artikel 13.5 jämförd med artikel 14.2 a i förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en skadelidande som väckt direkt talan mot skadevällarens försäkringsgivare inte är bunden av ett prorogationsavtal som ingåtts mellan försäkringsgivaren och skadevällaren.

(¹) EUT C 314, 29.8.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-388/16) (¹)

(Fördragsbrott — Dom genom vilken domstolen har fastställt ett fördragsbrott — Underlåtenhet att följa domen — Artikel 260.2 FEUF — Ekonomiska påföljder — Schablonbelopp)

(2017/C 293/14)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Nicolae och S. Pardo Quintillán)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull och A. Rubio González)

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte, inom den frist som föreskrivs i Europeiska kommissionens formella underrättelse av den 20 september 2015, vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom av den 11 december 2014 kommissionen/Spanien (C-576/13, ej publicerad, EU:C:2014:2430).
- 2) Konungariket Spanien förpliktas att betala ett schablonbelopp på 3 miljoner euro till Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 314, 29.8.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Bayerische Motoren Werke AG mot Acacia Srl

(Mål C-433/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Domstols behörighet på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Immaterialrätt — Gemenskapsformgivningar — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artiklarna 81 och 82 — Fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång — Behörighet för domstolar för gemenskapsformgivningar i medlemsstaten där svaranden har sitt hemvist)

(2017/C 293/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Bayerische Motoren Werke AG

Svarande: Acacia Srl

Domslut

- 1) Artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en invändning om att den domstol vid vilken talan väckts saknar behörighet, varvid denna invändning i svaromålet anförts i andra hand i förhållande till andra invändningar om rättegångshinder i samma rättsakt, inte ska anses visa att svaranden godtar den aktuella domstolens behörighet, varför prorogation inte ska anses ha skett enligt denna artikel.
- 2) Artikel 82 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ska tolkas så, att när svaranden har sitt hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen ska fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång, som avses i artikel 81 b i samma förordning, anföras vid en domstol för gemenskapsformgivning i förstnämnda medlemsstat, förutsatt att prorogation inte har skett, i den mening som avses i artikel 23 eller artikel 24 i förordning nr 44/2001, och med undantag för litispensens och mål som har samband med varandra, såsom framgår av dessa förordningar.
- 3) Behörighetsregeln i artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 är inte tillämplig på fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång, som avses i artikel 81 b i förordning nr 6/2002.
- 4) Behörighetsregeln i artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 är inte tillämplig på yrkanden om fastställelse av missbruk av dominerande ställning och av illojal konkurrens vilka har samband med en fastställsetalan om att det inte föreligger något intrång, i den mening att dessa yrkanden endast kan bifallas om denna fastställsetalan bifalls.

⁽¹⁾ EUT C 410, 7.11.2016.

Överklagande ingett den 3 maj 2017 av Vatseva av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade 7 april 2017 i mål T-920/16, Vatseva mot Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna

(Mål C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Vatseva (ombud: advokaten K. Mladenova)

Övrig part i målet: Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna

Genom beslut av den 6 juli 2017 fann domstolen (åttonde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 22 maj 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu mot College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Mål C-293/17)

(2017/C 293/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Motparter: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Tolkningsfrågor

- 1) Kan en verksamhet som inte omfattas av begreppet projekt i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, eftersom den inte utgör ett fysiskt ingrepp i den naturliga omgivningen, utgöra ett projekt i den mening som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ⁽²⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, på grund av att verksamheten på ett betydande sätt kan påverka ett Natura 2000-område?
- 2) Om det antas att spridning av gödselmedel i eller på marken utgör ett projekt, ska det då, för det fall denna verksamhet lagenligt bedrevs innan artikel 6.3 i ... direktiv 92/43/EEG ... 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter blev tillämplig på ett Natura 2000-område och fortsätter att bedrivas, anses utgöra ett och samma projekt, även om gödslings-spridningen inte alltid har bedrivits på samma bit mark, i samma mängder eller med samma metoder?

Är det för bedömningen av huruvida det rör sig om ett och samma projekt relevant att kvävedepositionen från spridningen av gödselmedel i eller på marken inte har ökat efter det att artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ... om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter blev tillämplig på Natura 2000-området?

- 3) Utgör artikel 6.3 i ... direktiv 92/43/EEG ... hinder för lagstiftning som syftar till att från tillståndsplikt undanta en verksamhet som är oupplösligt förbunden med ett projekt och därför också måste anses utgöra ett projekt, såsom att en mjölkgård släpper sina kor på bete, och som innebär att det för denna verksamhet inte krävs något individuellt godkännande, om det antas att det innan antagandet av lagstiftningen gjordes en lämplig bedömning av konsekvenserna av den verksamhet som tillåtits utan att något tillstånd utfärdats?
 - 3a) Utgör artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ... hinder för lagstiftning som syftar till att en viss kategori projekt, såsom spridning av gödselmedel i eller på marken, ska undantas från tillståndsplikt och därmed tillåtas utan att något individuellt godkännande krävs, om det antas att det innan antagandet av lagstiftningen gjordes en lämplig bedömning av konsekvenserna av den verksamhet som tillåtits utan att något tillstånd utfärdats?
- 4) Uppfyller den lämpliga bedömning som ligger till grund för undantaget från tillståndsplikt för betesgång och spridning av gödselmedel i eller på marken – i vilken hänsyn tagits till den faktiska och förväntade omfattningen och intensiteten av dessa verksamheter och enligt vilken en ökning av kvävedepositionen till följd av dessa verksamheter på det hela taget kan uteslutas – villkoren i artikel 6.3 i ... direktiv 92/43/EEG ...?
 - 4a) Har det därvid betydelse att undantaget från tillståndsplikten hänger samman med programmet för en integrerad kvävestrategi för perioden 2015–2021 (PAS), enligt vilket den totala kvävedepositionen i kvävekänsliga Natura 2000-områden förväntas minska och det inom ramen för PAS ska göras en årlig övervakning av depositionsutvecklingen i Natura 2000-områdena, och att det om det av övervakningen framgår att minskningen är mindre än vad som förväntades i den lämpliga bedömning som ligger till grund för programmet vid behov sker en justering?
- 5) Får den lämpliga bedömning som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, som görs inom ramen för ett program såsom programmet för en integrerad kvävestrategi för perioden 2015–2021 (PAS), även beakta de positiva effekter som de bevarandeåtgärder och lämpliga åtgärder som vidtas i samband med de skyldigheter som följer av artikel 6.1 och 6.2 i rådets direktiv 92/43/EEG ...?
 - 5a) För det fall fråga 5 ska besvaras jakande, kan de positiva effekterna av bevarandeåtgärder och lämpliga åtgärder beaktas vid en lämplig bedömning för ett program om åtgärderna vid tidpunkten för den lämpliga bedömningen ännu inte har genomförts och deras positiva effekter ännu inte har börjat synas?

Om den lämpliga bedömningen antas innehålla definitiva slutsatser om konsekvenserna av dessa åtgärder, som grundas på den bästa vetenskapliga informationen på området, har det därvidlag betydelse att genomförandet och resultatet av dessa åtgärder övervakas och åtgärderna vid behov justeras om det av övervakningen framgår att konsekvenserna är mindre gynnsamma än vad som antogs vara fallet vid den lämpliga bedömningen?

- 6) Får de positiva effekter av den autonoma minskning av kvävedepositionen som kommer att börja synas under programperioden för programmet för en integrerad kvävestrategi för perioden 2015–2021 (PAS) beaktas vid den lämpliga bedömning som avses i artikel 6.3 i ... direktiv 92/43/EEG ...?

Om den lämpliga bedömningen antas innehålla definitiva slutsatser om konsekvenserna av dessa åtgärder, som grundas på den bästa vetenskapliga informationen på området, har det därvidlag betydelse att genomförandet och resultatet av dessa åtgärder övervakas och åtgärderna vid behov justeras om det av övervakningen framgår att konsekvenserna är mindre gynnsamma än vad som antogs vara fallet vid den lämpliga bedömningen?

- 7) Får återställandeåtgärder som vidtas inom ramen för ett program såsom programmet för en integrerad kvävestrategi för perioden 2015–2021 (PAS) för att förhindra att en viss miljöbelastande faktor, såsom kvävedeposition, får skadliga konsekvenser för befintliga ytor av vissa typer av livsmiljöer eller habitat tolkas som en skyddsåtgärd i den mening som avses i punkt 28 i EU-domstolens dom av den 15 maj 2014, *Briels* (C-521/12, EU:C:2014:330), vilken på lämpligt sätt får bedömas i den mening som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ...?

- 7a) För det fall fråga 7 ska besvaras jakande, kan de positiva effekterna av sådana skyddsåtgärder som får beaktas vid den lämpliga bedömningen beaktas om åtgärderna vid tidpunkten för den lämpliga bedömningen ännu inte har genomförts och deras positiva effekter ännu inte har börjat synas?

Om den lämpliga bedömningen antas innehålla definitiva slutsatser om konsekvenserna av dessa åtgärder, som grundas på den bästa vetenskapliga informationen på området, har det därvidlag betydelse att genomförandet och resultatet av dessa åtgärder övervakas och åtgärderna vid behov justeras om det av övervakningen framgår att konsekvenserna är mindre gynnsamma än vad som antogs vara fallet vid den lämpliga bedömningen?

- 8) Är den befogenhet att ålägga verksamhetsutövare skyldigheter som avses i artikel 2.4 i lagen om naturskydd, som det behöriga organet ska utnyttja om detta på grund av bevarandemålsättningen är nödvändigt för ett Natura 2000-område, ett tillräckligt kraftfullt förebyggande instrument för att kunna tillämpa artikel 6.2 i ... direktiv 92/43/EEG ...?

⁽¹⁾ EUT L 26, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 206, 1992, s. 7.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 22 maj 2017 –
Stichting Werkgroep Behoud de Peel mot College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant**

(Mål C-294/17)

(2017/C 293/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Motpart: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 6.2 och 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ... (livsmiljödirektivet) hinder för nationell lagstiftning enligt vilken projekt och andra verksamheter som orsakar kvävedeposition som inte överskrider ett visst tröskel- eller gränsvärde ska undantas från tillståndsplikt och därför tillåtas utan individuellt godkännande, om de sammantagna konsekvenserna av alla projekt och andra verksamheter som kan utnyttja denna lagstiftning antas ha bedömts på lämpligt sätt innan lagstiftningen antogs?
- 2) Utgör artikel 6.2 och 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ... hinder för att en lämplig bedömning inom ramen för ett program, vid vilken en viss total mängd kvävedeposition bedöms, läggs till grund för utfärdandet av ett tillstånd (individuellt godkännande) för ett projekt eller annan verksamhet som orsakar kvävedeposition som ryms inom det inom ramen för det programmet fastställda depositionsutrymmet?
- 3) Får den lämpliga bedömning som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ..., som görs inom ramen för ett program som Programma Aanpak Stikstof 2015–2021, även beakta de positiva effekter som de bevarandeåtgärder och lämpliga åtgärder som vidtas i samband med de skyldigheter som följer av artikel 6.1 och 6.2 i detta direktiv har för befintliga ytor av livsmiljötyper och habitat?
 - 3a) För det fall fråga 3 ska besvaras jakande, kan de positiva effekterna av bevarandeåtgärder och lämpliga åtgärder beaktas vid en lämplig bedömning för ett program om åtgärderna vid tidpunkten för den lämpliga bedömningen ännu inte har genomförts och deras positiva effekter ännu inte har börjat synas?

Om den lämpliga bedömningen antas innehålla definitiva slutsatser om konsekvenserna av dessa åtgärder, som grundas på den bästa vetenskapliga informationen på området, har det därvidlag betydelse att genomförandet och resultatet av dessa åtgärder övervakas och åtgärderna vid behov justeras om det av övervakningen framgår att konsekvenserna är mindre gynnsamma än vad som antogs vara fallet vid den lämpliga bedömningen?

- 4) Får de positiva effekter av den autonoma minskning av kvävedepositionen som kommer att börja synas under programperioden för Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 (PAS) beaktas vid den lämpliga bedömning som avses i artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG ...?

Om den lämpliga bedömningen antas innehålla definitiva slutsatser om konsekvenserna av dessa åtgärder, som grundas på den bästa vetenskapliga informationen på området, har det därvidlag betydelse att genomförandet och resultatet av dessa åtgärder övervakas och åtgärderna vid behov justeras om det av övervakningen framgår att konsekvenserna är mindre gynnsamma än vad som antogs vara fallet vid den lämpliga bedömningen?

- 5) Får återställandeåtgärder som vidtas inom ramen för Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 (PAS) för att förhindra att en viss miljöbelastande faktor, såsom kvävedeposition, får skadliga konsekvenser för befintliga ytor av vissa typer av livsmiljöer eller habitat tolkas som en skyddsåtgärd i den mening som avses i punkt 28 i EU-domstolens dom av den 15 maj 2014, Briels (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), vilken på lämpligt sätt får bedömas i den mening som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG ...?
 - 5a. För det fall fråga 5 ska besvaras jakande, kan de positiva effekterna av sådana skyddsåtgärder som får beaktas vid den lämpliga bedömningen beaktas om åtgärderna vid tidpunkten för den lämpliga bedömningen ännu inte har genomförts och deras positiva effekter ännu inte har börjat synas?

Om den lämpliga bedömningen antas innehålla definitiva slutsatser om konsekvenserna av dessa åtgärder, som grundas på den bästa vetenskapliga informationen på området, har det därvidlag betydelse att genomförandet och resultatet av dessa åtgärder övervakas och åtgärderna vid behov justeras om det av övervakningen framgår att konsekvenserna är mindre gynnsamma än vad som antogs vara fallet vid den lämpliga bedömningen?

⁽¹⁾ EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 31 maj 2017 –
Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) m.fl., övrig deltagare: Z**

(Mål C-326/17)

(2017/C 293/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Övrig deltagare: Z

Tolkningsfrågor

- 1) Ska rådets direktiv 1999/37/EG⁽¹⁾ av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (EGT L 138, 1999) tillämpas på fordon som fanns redan före den 29 april 2009, vilken är den tidpunkt från vilken medlemsstaterna ska tillämpa de lagar och andra författningar som syftar till att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG⁽²⁾ av den 5 september 2006 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) (EUT L 263, 2007)?
- 2) Är ett fordon som, å ena sidan, är sammansatt av centrala komponenter, vilka har framställts innan Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (EUT L 263, 2007) började tillämpas, och, å andra sidan, av centrala komponenter som först tillfogats efter att direktivet började tillämpas, ett fordon som fanns redan innan direktivet började tillämpas eller har ett sådant fordon först tillverkats efter att direktivet började tillämpas?
- 3) Gäller kravet på registrering i artikel 4 i direktiv 1999/37 på grund av artikel 3.2 i samma direktiv, obegränsat när det i registreringsbeviset för vissa gemenskapskoder (vilka enligt bilagan till direktivet obligatoriskt ska fyllas i) inte har lämnats upplysningar, såvida dessa upplysningar är enkla att finna?
- 4) Är det enligt artikel 4 i direktiv 1999/37 rättsenligt att erkänna ett registreringsbevis från en annan medlemsstat, men ändå underkasta fordonet en sådan teknisk kontroll som avses i artikel 24.6 i direktiv 2007/46 och, om fordonet inte uppfyller de tekniska föreskrifter som gäller i medlemsstaten, låta detta få som konsekvens att neka utfärdande av ett registreringsbevis i den medlemsstaten?

⁽¹⁾ EGT L 138, 1999, s. 57.

⁽²⁾ EUT L 263, 2007, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 2 juni 2017 –
Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mot Germanwings GmbH**

(Mål C-330/17)

(2017/C 293/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Motpart: Germanwings GmbH

Tolkningsfrågor

1. Måste de passagerarpriser för lufttrafik inom gemenskapen som ska offentliggöras enligt artikel 23.1 andra och tredje meningen i förordning (EG) nr 1008/2008 ⁽¹⁾ anges i någon bestämd valuta, i den mån de inte anges i euro?
2. Om fråga 1 ska besvaras jakande:

I vilken nationell valuta kan de priser anges som nämns i artikel 2.18 och artikel 23.1 andra och tredje meningen i förordning (EG) nr 1008/2008, när ett luftfartstrafikföretag som har sitt säte i en medlemsstat (i detta fall Tyskland) gentemot en konsument över internet annonserar och erbjuder lufttrafik med avgång i en annan medlemsstat (i detta fall Förenade kungariket)?

Är det i detta sammanhang avgörande att erbjudandet sker över en internetadress med en landsspecifik toppdomän (i detta fall www.germanwings.de), som utpekar den medlemsstat i vilken lufttrafikföretaget har sitt hemvist, och att konsumenten är bosatt i den medlemsstaten?

Är det av betydelse om alla eller de flesta lufttrafikföretag anger de ifrågakavande priserna i den nationella valuta som gäller på avgångsorten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning nr 1008/2008/EG av den 24 september 2008 om gemensamma bestämmelser för lufttrafik inom gemenskapen, EUT L 293, 2008, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 13 juni 2017 – S mot EA m.fl.

(Mål C-367/17)

(2017/C 293/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: S

Motparter: EA, EB, EC

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett beslut angående en ansökan, som lämnades in den 15 februari 2007 till den nationella behöriga myndigheten (i förevarande fall Deutsches Patent- und Markenamt), om ändring av produktspecifikationen för en skyddad geografisk beteckning på så sätt att skivning och förpackning av produkten (i förevarande fall Schwarzwälder Schinken (Schwarzwaldskinka)) endast ska få ske i produktionsområdet fattas på grundval av förordning nr 510/2006 ⁽¹⁾ (som var i kraft när ansökan lämnades in) eller på grundval av förordning nr 1151/2012 ⁽²⁾ (som var i kraft vid tidpunkten för beslutet)?
- 2) För det fall beslutet ska fattas på grundval av den nu gällande förordning nr 1151/2012:
 - 2.1 a) Utgör den omständigheten att en icke korrekt utförd transport av produkten till andra områden för vidare bearbetning (skivning och förpackning) kan påverka produktens autentiska smak och kvalitet samt dess hållbarhet, med beaktande av produktens kvalitetsgaranti, en tillräcklig produktspecifik motivation, i den mening som avses i artikel 7.1 e i förordning nr 1151/2012, till att skivning och förpackning endast ska ske i produktionsområdet?
 - b) Utgör de krav angående skivning och förpackning som anges i produktspecifikationen, vilka inte går utöver gällande normer i fråga om livsmedelshygien, med beaktande av produktens kvalitetsgaranti, en tillräcklig produktspecifik motivation, i den mening som avses i artikel 7.1 e i förordning nr 1151/2012, till att skivning och förpackning endast ska ske i produktionsområdet?

2.2 a) Kan den regel som fastställs i produktspecifikationen för en skyddad geografisk beteckning, som innebär att skivning och förpackning endast får ske i produktionsområdet, i princip anses utgöra en tillräcklig produktspecifik motivation i den mening som avses i artikel 7.1 e i förordning nr 1151/2012 så att eventuella (producent-)kontroller i produktionsområdet (artikel 7.1 g jämförd med artikel 36.3 a och artikel 37 i förordning nr 1151/2012) säkerställer en högre kontrollnivå och rent allmänt en bättre garanti än (missbruks-)kontroller enligt artikel 36.3 b jämförd med artikel 38 i förordning nr 1151/2012?

b) För det fall fråga 2.2 a) ska besvaras nekande:

Är en annan bedömning motiverad när det rör sig om en i flera regioner starkt efterfrågad produkt som i stor utsträckning skivas och förpackas utanför produktionsområdet, även om det hittills inte har kunnat konstateras några konkreta fall av missbruk av den skyddade geografiska beteckningen enligt artikel 13 i förordning nr 1151/2012?

2.3 Kan den regel som fastställs i produktspecifikationen för en skyddad geografisk beteckning, som innebär att skivning och förpackning endast får ske i produktionsområdet, anses utgöra en tillräcklig produktspecifik motivation i den mening som avses i artikel 7.1 e i förordning nr 1151/2012, så att spårbarheten av den bearbetade produkten annars inte skulle kunna säkerställas?

Har det därvidlag betydelse att

a) livsmedels spårbarhet – och särskilt vad gäller livsmedel av animaliskt ursprung – måste säkerställas enligt kraven i artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽³⁾ jämförd med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 931/2011 om de spårbarhetskrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 för livsmedel av animaliskt ursprung⁽⁴⁾, och

b) produktens spårbarhet måste säkerställas genom att den som bearbetat produkten medverkar i rättsligt frivilliga men i praktiken obligatoriska privata kontrollsystem?

2.4 För det fall någon av frågorna 1–3 ska besvaras jakande:

Kan eller måste det i en produktspecifikation för en skyddad geografisk beteckning – såsom en mindre ingripande åtgärd jämfört med att föreskriva att skivning och förpackning obligatoriskt ska ske i produktionsområdet – föreskrivas att bearbetningsföretag som är etablerade utanför produktionsområdet måste genomgå kontroller av behöriga myndigheter och kontrollorgan inom produktionsområdet (artikel 7.1 g i förordning nr 1151/2012)?

3. För det fall beslutet ska fattas på grundval av förordning nr 510/2006 (se fråga 1) önskar den hänskjutande domstolen att de frågor som ställts under punkt 2 besvaras med utgångspunkt i förordning nr 510/2006, särskilt artikel 4.2 e däri jämförd med artikel 8 och skäl 8 i kommissionens förordning (EG) nr 510/2006 om fastställande av närmare tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 510/2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, EUT L 93, s. 12.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, EUT L 343, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 31, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 242, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT L 369, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 16 juni 2017 – Shajin Ahmed mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Mål C-369/17)

(2017/C 293/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Shajin Ahmed

Motpart: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Tolkningsfråga

Följer det av uttrycket ”han eller hon har förövat ett allvarligt brott” – som finns i artikel 17.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet⁽¹⁾ – att den lagstadgade påföljden för ett visst brott enligt rättsordningen i en viss medlemsstat kan vara det enda kriteriet för att fastställa huruvida sökanden har begått ett brott som kan medföra att vederbörande ska undantas från rätten att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande?

⁽¹⁾ EUT L 337, 2011, s. 9.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 29 juni
2017 – Konkurrensverket/SJ AB**

(Mål C-388/17)

(2017/C 293/23)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Konkurrensverket

Svarande: SJ AB

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 5.1 andra stycket i direktiv 2004/17/EG⁽¹⁾ tolkas på så sätt att ett nät för transporttjänster föreligger när transporttjänster på ett statligt förvaltad järnvägsnät för nationell och internationell järnvägstrafik tillhandahålls enligt bestämmelser i nationell lagstiftning som genomför direktiv 2012/34/EU⁽²⁾, vilka innebär att tilldelningen av järnvägsinfrastrukturkapacitet baseras på ansökningar från järnvägsföretag och att samtliga ansökningar ska tillmötesgå i största möjliga utsträckning?

- 2) Ska artikel 5.1 första stycket i direktiv 2004/17/EG tolkas på så sätt att en verksamhet som bedrivs av ett sådant järnvägsföretag som avses i direktiv 2012/34/EU och som innebär att allmänheten erbjuds transporttjänster på ett järnvägsnät utgör sådant tillhandahållande eller sådan drift av nät som avses i bestämmelsen?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, s. 1)
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde. (EUT L 343, s. 32)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Oradea (Rumänien) den 29 juni 2017 –
Sindicatul Energia Oradea mot SC Termoelectrica**

(Mål C-392/17)

(2017/C 293/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sindicatul Energia Oradea

Motpart: SC Termoelectrica SA

Tolkningsfrågor

Är bestämmelserna i dekret nr 50/1990, enligt den tolkning som ÎCCJ (Înalta Curte de Casație și Justiție) (Högsta domstolen, Rumänien) har gjort i avgörande nr 9/2016, meddelat i ett mål av betydelse för rättstillämpningen – som är bindande för de allmänna domstolarna, och mot bakgrund av vilket arbetsplatser tillhörande grupperna I och II motsvarar dem som noggrant och uttömmande fastställs i bilagorna 1 och 2 till dekretet, och enligt vilket domstolarna inte får utvidga tillämpningsområdet för bestämmelserna i dekretet till att omfatta andra liknande fall, med den följden att arbetstagare inte kan tillerkännas pensionsrättigheter till följd av de tunga arbetsförhållanden under vilka arbetstagarna har tjänstgjort – förenliga med artiklarna 114.3 FEUF, 151 FEUF och 153 FEUF samt bestämmelserna i ramdirektiv 89/391/EEG ⁽¹⁾ och efterföljande särdirektiv?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1).

Talan väckt den 3 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-399/17)

(2017/C 293/25)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Němečková och E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 24.2 och artikel 28.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall ⁽¹⁾ genom att underlåta att säkerställa att det TPS-NOLO (Geobal) material som hade transporterats från Republiken Tjeckien till Katowice, Polen transporterades tillbaka till Republiken Tjeckien, och
- förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Det TPS-NOLO (Geobal) material som transporterades från Republiken Tjeckien till Polen, vilket kommer från farligt avfall från en avfallsanläggning (Ostramo lagunerna) och som har deponerats på en annan plats i Republiken Tjeckien och har klassificerats som tjärhaltigt avfall från raffinering, destillation eller pyrolys av organiskt material är enligt de polska myndigheterna avfall som omfattas av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (nedan kallad förordningen om avfallstransporter).
2. Eftersom Republiken Tjeckien har bestritt klassificeringen av det aktuella ämnet som avfall med stöd av att materialet har registrerats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG ⁽²⁾ (nedan kallad Reach), har en tvist uppstått, som ska hanteras i enlighet med artikel 28.1 i förordningen om avfallstransporter, i vilken det anges att det aktuella materialet ska behandlas som om det vore avfall.
3. Det förhållandet att materialet har registrerats i enlighet med Reach säkerställer inte att ett användande av ämnet inte kommer att få en övergripande skadlig effekt på miljön eller människors hälsa eller att ämnet per automatik inte längre ska betraktas som avfall. Eftersom det inte finns något nationellt beslut om att det aktuella ämnet har nått en punkt där avfall inte längre ska betraktas som avfall ska registreringen av ämnet i enlighet med Reach, med stöd av artikel 2.2 i Reach, inte anses vara giltig.
4. Eftersom det aktuella ämnet transporterades över en gräns utan att det anmäldes ska transporten anses vara en "olaglig transport" enligt artikel 2.35 a i förordningen om avfallstransporter. Den behöriga avsändarmyndigheten ska under sådana omständigheter genom ett lämpligt förfarande erhålla information så att det kan säkerställas att avfallet i fråga tas tillbaka i enlighet med artikel 24.2 i nämnda förordning, vilket Republiken Tjeckien, utan en godtagbar anledning, har vägrat att göra. Den skyldigheten påverkas inte av artikel 128 i Reach som säkerställer fri rörlighet för ämnen, blandningar och varor i den mening som avses i artikel 3 i Reach, eftersom avfall uttryckligen undantas från den förordningens tillämpningsområde (se artikel 2.2 i Reach).

⁽¹⁾ EUT L 190, 2006, s. 1, och rättelse i EUT L 334, 2013, s. 46 och EUT L 277, 2015, s. 61.

⁽²⁾ EUT L 396, 2006, s. 1, och rättelse i EUT L 136, 2007, s. 3, EUT L 141, 2008, s. 22 och EUT L 36, 2009, s. 84.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen
(Sverige) den 6 juli 2017 – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö**

(Mål C-404/17)

(2017/C 293/26)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A

Svarande: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Tolkningsfråga

Ska en ansökan – vari den sökandes uppgifter bedöms som tillförlitliga, och därmed läggs till grund för bedömningen, men inte tillräckliga för att grunda ett internationellt skyddsbehov på grund av att landinformation ger stöd för att det finns ett godtagbart myndighetsskydd – anses som uppenbart ogrundad enligt artikel 31.8 det omarbetade asylprocedurdirektivet ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, s. 60)

Talan väckt den 10 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-416/17)

(2017/C 293/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, W. Roels)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- slå fast att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt principerna om likvärdighet och effektivitet och enligt artiklarna 49, 63 och 267 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, genom att upprätthålla verkningarna av de regler som har till syfte att eliminera dubbelbeskattning av utdelning, och enligt vilka det är möjligt för ett moderbolag att, från den förskottsskatt som bolaget är skyldigt att betala när det till sina aktieägare vidareutdelar utdelningar från sina dotterbolag, avräkna den skattegottgörelse som tillkommer moderbolaget på grund av dessa utdelningar om de härrör från dotterbolag med säte i Frankrike, medan denna möjlighet inte föreligger om utdelningen härrör från dotterbolag med säte i en annan medlemsstat, då lagstiftningen i det sistnämnda scenariot inte ger rätt till avräkning av skattegottgörelse vid utdelning som härrör från ett sådant dotterbolag, eftersom Högsta förvaltningsdomstolens praxis innebär att begäran om återbetalning av förskottsskatt som uppburits i strid med unionsrätten i den mening som avses i EU-domstolens dom C-310/09 *Accor* ⁽¹⁾ beviljas, med följande tre begränsningar:
 - rätt till återbetalning av förskottsskatt som uppburits olagligt inskränks genom vägran att tillgodoräkna beskattning av dotterdotterbolag etablerade utanför Frankrike,
 - rätt till återbetalning av förskottsskatt som uppburits olagligt inskränks genom att det ställs oproportionerliga krav avseende bevisningen,
 - rätt till återbetalning av förskottsskatt som uppburits olagligt inskränks genom begränsning av skattegottgörelse till en tredjedel av det utdelningsbelopp som vidareutdelats i Frankrike men härrör från ett dotterbolag etablerat utanför Frankrike, och då Högsta förvaltningsdomstolen, som är en administrativ domstol som dömer i sista instans, har fastställt dessa begränsningar utan att ställa en fråga till EU-domstolen angående huruvida de är förenliga med unionsrätten,

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen riktar anmärkning mot Frankrike på grund av den praxis från Högsta förvaltningsdomstolen, den högsta administrativa domstolen, genom vilken EU-domstolens dom i mål C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique mot Accor SA*, inte ges full verkan då restriktioner i strid med unionsrätten införts för återbetalning av skatt som uppburits på felaktiga grunder i fråga om förskottskatt på utdelningar.

I domen *Accor*, som meddelades med anledning av en begäran om förhandsavgörande, slog EU-domstolen fast att de franska skattereglerna, som syftade till att eliminera dubbelbeskattning på utdelningar, upprätthöll en diskriminering ifråga om beskattning av utdelningar som härrör från andra medlemsstater i EU. Det skatteuttag som domstolen bedömde strida mot unionsrätten ska följaktigen återbetalas.

Kommissionen bedömer att Frankrike inte respekterar EU-domstolens dom avseende tre specifika punkter:

- redan genomförd beskattning av icke-franska dotterbolag beaktas inte,
- i syfte att begränsa de berörda bolagens rätt till återbetalning upprätthålls krav på att lämna bevisning, och därigenom respekteras inte de av EU-domstolen fastställda kriterierna,
- systemet för skattecredit begränsas på ett absolut sätt till en tredjedel av det utdelningsbelopp som vidareutdelats av ett icke-franskt dotterbolag.

Därtill är nämnda åsidosättanden en följd av att Högsta förvaltningsdomstolen inte iakttog sin skyldighet att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen enligt artikel 267 FEUF.

(¹) Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 september 2011, i mål C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique mot Accor SA*, EU:C:2011:581

Överklagande ingett den 11 juli 2017 av Deza, a.s. av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 11 maj 2017 i mål T-115/15, Deza, a.s. mot Echa

(Mål C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Klagande: Deza, a.s. (ombud: P. Dejl, advokát)

Övriga parter i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten, Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Konungariket Norge

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 11 maj 2017 i mål T-115/15,
- ogiltigförklara Echas beslut av den 12 december 2014, nr ED/108/2014, och
- förplikta Echa att ersätta klagandens rättegångskostnader i överklagandet vid domstolen och i det föregående förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen tolkade och tillämpade Reach-förordningen felaktigt.

Tribunalen tolkade och tillämpade Reach-förordningen felaktigt. Klaganden anser fortfarande att Echa inte hade behörighet att anta beslutet, eftersom (i) Echa inte har behörighet att göra tillägg den befintliga identifieringen av ämnet DEHP i artikel 57 c i Reach-förordningen genom en ny identifiering enligt artikel 57 f i Reach-förordningen, (ii) Echans antagande av beslutet föregicks av ett rättsstridigt förfarande, och (iii) Echans beslut kringgår det rättsligt bindande förfarande som fastställts av rådet och Europaparlamentet för antagande av generellt bindande/harmoniserade kriterier för identifiering av hormonstörande ämnen.

2. Tribunalen tolkade och tillämpade rättssäkerhetsprincipen felaktigt.

I den del (i) Echans beslut gav upphov till en oklar, obestämd och oförutsägbar rättslig situation, vilket gör det omöjligt för klaganden att få klarhet i de förpliktelser som ålagts den, (ii) det inte finns några generellt bindande/harmoniserade kriterier för identifieringen av hormonstödande ämnen och (iii) Echa inte är behörig att göra tillägg till den befintliga identifieringen av ämnet DEHP enligt artikel 57 c i Reach-förordningen genom en identifiering enligt artikel 57 f i Reach-förordningen, gjorde tribunalen fel när den fastställde att Echans beslut inte stred mot rättssäkerhetsprincipen.

3. Tribunalen prövade Echans beslut på ett sätt som strider mot kraven på domstolsprövningen av beslut fattade av EU:s institutioner och organ, och gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och bevisningen.

4. På grund av de felaktigheter som redogörs för ovan åsidosatte tribunalen klagandens rättigheter och de principer som fastställs i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till en rättvis rättegång, rätten till egendom och rättssäkerhetsprincipen.

Talan väckt den 14 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-427/17)

(2017/C 293/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Mifsud-Bonnici och E. Manhaeve)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 och 3.2, samt bilaga 1 A och fotnot 1 i rådets direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁾ om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom att inte säkerställa att det vatten som samlas upp i ett kombinerat avlopps- och dagvattensystem i 14 tätorter kan bevaras och ledas för rening i enlighet med kraven i rådets direktiv 91/271/EEG,
- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.3, jämförd med kraven i artikel 10 i rådets direktiv 91/271/EEG, samt kraven i bilaga 1 B därtill genom att antingen inte införa sekundär rening eller motsvarande rening eller genom att inte kunna styrka att kraven i direktiv 91/271/EEG avseende 25 tätorter har uppfyllts,
- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 och 5.3, jämförd med kraven i artikel 10 i rådets direktiv 91/271/EEG, samt kraven bilaga 1 B därtill genom att inte säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse, i det aktuella fallet 21 tätorter, som tas om hand genom ledningsnät, undergår mer långtgående rening före utsläpp i känsliga områden än vad som följer av artikel 4 och att detta sker i enlighet med kraven i bilaga I B till rådets direktiv 91/271/EEG,

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12 i rådets direktiv 91/271/EEG genom att inte säkerställa att utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse i tätorterna Arklow (IEAG_547) och Castlebridge (IEAG_515) omfattas av på förhand fastställda regleringar och/eller särskilda tillstånd, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna är enligt artikel 3.1 i rådets direktiv 91/271/EEG skyldiga att säkerställa att det för alla tätorter av en viss storlek finns ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten från tätbebyggelse. I de fall då en medlemsstat bestämmer sig för att driva ett kombinerat system för uppsamlande och rening av både avloppsvatten från tätbebyggelse och dagvatten ska det systemet vara utformat så att det går att, med hänsyn till klimatförhållanden och årstidsberoende variationer, säkerställa att det vatten som samlas upp kan bevaras och ledas för rening. Kommissionen anser med hänsyn till den information som inkommit under det sjunde och åttonde rapporteringsförfarandet enligt artikel 15 i direktivet, samt diskussionerna med Irland under den administrativa delen av förfarandet att Irland inte uppfyller den skyldigheten avseende 14 tätorter på grund av det inte finns något ledningsnät eller på grund av att oskäliga mängder vatten går till spillo.

Medlemsstaterna är enligt artikel 4.1 i rådets direktiv 91/271/EEG skyldiga att säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse, när det gäller tätorter av en viss storlek, före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening. Medlemsstaterna är vidare enligt artikel 4.3 i direktivet skyldiga att säkerställa att utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse uppfyller kraven i bilaga I B till direktivet. Kommissionen anser efter en bedömning av den information som Irland har inkommit med att Irland inte uppfyller kraven i artikel 4 i fråga om 25 tätorter på grund av att det inte finns något reningsverk, det befintliga reningsverket kan inte rena hela den belastning som produceras av de tätorter som det tjänar, kraven i bilaga I B är inte uppfyllda eller på grund av att artikel 3 i direktivet har åsidosatts.

Medlemsstaterna är enligt artikel 5 i rådets direktiv 91/271/EEG skyldiga att ange känsliga områden och säkerställa att utsläpp av avloppsvatten från tätorter av en viss storlek, i enlighet med kraven i bilaga I B, ska undergå mer långtgående rening före utsläpp i sådana områden än vad som följer av artikel 4. Kommissionen anser efter en bedömning av den information som Irland har inkommit med att Irland i fråga om 21 tätorter har tillämpat artikel 5 i direktivet felaktigt.

Det krävs enligt artikel 12 i rådets direktiv 91/271/EEG att de behöriga myndigheterna säkerställer att utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse omfattas av på förhand fastställda regleringar och/eller särskilda tillstånd. Kommissionen anser med hänsyn till den information som Irland har inkommit med att Irland har underlåtit att uppfylla kraven i artikel 12 i fråga om två tätorter, i vilka reningsverk drivs utan något giltigt tillstånd.

(¹) EGT L 135, 1991, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93.

Överklagande ingett den 15 juli 2017 av Meta Group Srl av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 4 maj 2017 i mål T-744/14, Meta Group mot kommissionen

(Mål C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Meta Group Srl (ombud: A. Formica, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- Upphäva och/eller ändra dom av den 4 mars 2017, Meta Group/kommissionen, T-744/14, då den är behäftad med en felaktig rättstillämpning och dessutom ogrundad.

- Följaktligen fastställa att kommissionen åsidosatt sina ekonomiska skyldigheter enligt avtal om subvention FP5-6 och CIP för ett sammanlagt belopp om 566 377,63 euro i form av subventioner som ska, men inte har betalats ut, samt fastställa att de kompensationer som genomförts i förhållande till klagandens fordringar är rättsstridiga.
- Förplikta kommissionen att betala nämnda belopp om 566 377,63 euro till klaganden, jämte dröjsmålsränta och uppräkningskostnader och
- Förplikta kommissionen att ersätta den skada som klaganden har förorsakats med ett totalt belopp om 815 000 euro eller med ett högre belopp som domstolen fastställer efter detta förfarande, samt att ersätta den ytterligare skada som är resultatet av de ovannämnda kompensationernas rättsstridighet.

Grunder och huvudargument

- I. *Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artiklarna 1134 och 1135 i den belgiska civillagen avseende avtals bindande verkan och skyldigheten att fullgöra avtal i god tro. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artiklarna 1156, 1157 och 1161 i belgiska civillagen avseende tolkning av avtal. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av unionsrättsliga principer om avtals bindande verkan, fullgörande och tolkning i god tro av avtal, samt rättssäkerhet.*

Genom att talan inte bifalls på den tredje grunden innebär den överklagade domen ett åsidosättande av den belgiska civillagen och unionsrätten om avtals bindande verkan. I nämnda dom tillerkänns nämligen inte avtalsklausulen på sidan 47 i tilläggsavtalet till Ecolink+ avtalet bindande verkan mellan parterna. Vidare godtas inte i nämnda dom att hänvisningen till den metod som bilagts avtalet inte utgör en hänvisning till den metod som META föreslagit och som tillställdes kommissionen den 21 december 2009.

- II. *. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artikel II.20 i FP6 guiden. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artikel 179 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende gemenskapsprogram. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artiklarna 1134, 1135, 1156, 1157 och 1161 i den belgiska civillagen. Åsidosättande av den icke kontradiktoriska principen.*

Genom att underkänna den fjärde och den femte grunden för talan innebär den överklagade domen ett åsidosättande av den icke kontradiktoriska principen, kriterierna i FP6 guiden och reglerna i den belgiska civillagen om att avtal ska fullgöras i god tro. Detta gäller i synnerhet genom att klausulerna i FP6 guiden inte tillerkänns bindande verkan, vilka klausuler föreskriver en sträng och bindande tillämpning på omständigheterna i det aktuella fallet, särskilt vad gäller kostnader för interna konsulter.

- III. *Åsidosättande av unionsrättsliga processuella bestämmelser avseende rätten till försvar liksom av den kontradiktoriska principen. Åsidosättande av artikel 64 i rättegångsreglerna. Fullständig avsaknad av motivering beträffande en för målet väsentlig fråga.*

Genom att underkänna de två första grunderna som åberopats till stöd för talan innebär den överklagade domen ett åsidosättande av de unionsrättsliga principerna om strikt iakttagande av den kontradiktoriska principen och av rätten till försvar, samt av artikel 64 i rättegångsreglerna. Detta genom att tribunalen underlåter att pröva klagandens rättsliga argument i sitt yttrande över den handling som benämns "bilaga E.4", som kommissionen inkom med först vid förhandlingen, och genom att utan någon som helst kritik godta motpartens påståenden och utan att lämna någon tillräcklig motivering av sina slutsatser.

- IV. *Felaktig och/eller oriktig tillämpning av Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes och av klausulerna i det sjunde ramavtalet. Uppenbart oriktig bedömning av en avgörande aspekt av de faktiska omständigheterna i målet.*

Genom att underkänna de två första grunderna som åberopats till stöd för talan innebär den överklagade domen ett åsidosättande av vägledningen till det sjätte ramprogrammet och en missuppfattning av de faktiska omständigheterna i målet. Tribunalen gör härvid en felaktig och vilseledande beräkning av antalet arbetstimmar som lagts ner på avtalet avseende projektet Bridge, det vill säga med antagande av att den aktuella delägaren har arbetat åtta timmar varje dag varje månad enbart med de uppgifter som hänför sig till detta avtal.

V. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artiklarna 1134, 1135, 1156, 1157 och 1161 i den belgiska civillagen. Åsidosättande av den unionsrättsliga principen om berättigade förväntningar, då denna även är tillämplig såvitt gäller ett privat rättssubjekt som är part i ett avtal med ett offentligrättsligt rättssubjekt

Genom att underkänna den sjätte grunden som åberopats till stöd för talan innebär den överklagade domen ett åsidosättande av civilrättsliga regler om avtals bindande verkan samt av principen om att avtal ska fullgöras i god tro. I den överklagade domen erkänns nämligen inte att kommissionens handlande, som kulminerade i undertecknadet av tilläggsavtalet, har lett till berättigade förväntningar hos klaganden om att den metod klaganden hade föreslagit skulle godtas.

Överklagande ingett den 26 juli 2017 av Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 maj 2017 i mål T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank mot Europeiska centralbanken

(Mål C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (ombud: advokaterna A. Glos, T. Lübbig och M. Benzing)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken (ECB), Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 16 maj 2017 i mål T-122/15,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 5 januari 2015 (ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBQWU0W18/3), med förordnande om bibehållande av verkningarna av ersättningen av ECB:s beslut av den 1 september 2014 (ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBQWU0W18/1),
- alternativt upphäva tribunalens dom och återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Åsidosättande av unionsrätten vid tolkning och tillämpning av artikel 6.4 i förordning nr 1024/2013, ⁽¹⁾ jämförd med artikel 70 i förordning nr 468/2014. ⁽²⁾

Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av relevanta bestämmelser i artikel 6.4 första stycket i förordning nr 1024/2013, jämförda med artikel 70.1 i förordning nr 468/2014. Tribunalen gjorde fel då den kom fram till att de särskilda omständigheter som innebär att ett institut ska klassificeras som mindre betydande endast är vid handen då de nationella myndigheternas direkta tillsyn gör det möjligt att bättre uppnå målen med förordning nr 1024/2013 än ECB:s direkta tillsyn. Tribunalen har vid sin tolkning endast utgått från den engelska versionen av förordning nr 1024/2013 och har därmed åsidosatt principen att samtliga språkversioner ska anses vara bindande i lika hög utsträckning. Tribunalen har underlåtit att tolka bestämmelserna utifrån den överordnade proportionalitetsprincipen tillämplig på behörigheten. Tribunalen gjorde fel då den fann att någon uppenbart felaktig bedömning inte begåtts av ECB vid bedömningen av situationen, och den har inte mer än ECB före tribunalen kontrollerat huruvida – utifrån de specifika och faktiska omständigheter som klaganden gjort gällande – klaganden inte ska klassificeras som ett mindre betydande institut på grund av särskilda omständigheter i den mening som avses i artikel 6.4 första stycket i förordning nr 1024/2013, jämförd med artikel 70.1 i förordning nr 468/2014. Tribunalen har därmed åsidosatt sin skyldighet att göra en uttömmande bedömning av de bedömningsfel som gjorts i det angripna beslutet.

2. Andra grunden: Missuppfattning av det angripna beslutet och felaktig bedömning av motiveringskraven

Tribunalen har missuppfattat motiveringen i det angripna beslutet och har ersatt ECB:s motivering med sin egen. I och med att tribunalen har missuppfattat innehållet i det angripna beslutet har tribunalen underlåtit att slå fast att ECB inte uppfyller de unionsrättsliga kraven i fråga om motiveringsskyldigheten. Motiveringen av det angripna beslutet är inte sammanhängande och är i sig motsägelsefull.

3. Tredje grunden: Tribunalen har åsidosatt handläggningsregler genom att beakta aspekter som inte ingick i processmaterialet

Tribunalen har genom den överklagade domen åsidosatt sökandens rätt att yttra sig samt den kontradiktoriska principen. I domskälen anges aspekter som varit avgörande för målets utgång och som inte varit föremål för diskussion under rättegången.

(¹) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, s. 63).

(²) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (EUT L 141, s. 1).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – ADR Center mot kommissionen

(Mål T-644/14) ⁽¹⁾

(Finansiellt stöd — Det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa" för 2007–2013 — Det särskilda programmet "Civilrätt" — Talan om ogiltigförklaring — Verkställbart beslut — Artikel 299 FEUF — Huruvida den som antagit rättsakten är behörig — Principen om god förvaltning — Begäran om att kommissionen ska förpliktas att betala det utestående beloppet enligt bidragsavtalen — Delvis omkvalificering av talan — Skiljedoms klausul — Tribunalens behörighet — Stödberättigande kostnader)

(2017/C 293/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ADR Center SpA (Rom, Italien) (ombud: inledningsvis advokaten L. Tantalò, därefter advokaten A. Guillerme)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Estrada de Solà och L. Cappelletti, därefter J. Estrada de Solà et S. Delaude)

Saken

Begäran enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 4485 final av den 27 juni 2014 om återkrav på en del av det finansiella stöd som sökanden har erhållit med tillämpning av de tre bidragsavtalen som ingåtts inom ramen för det särskilda programmet "Civilrätt", och begäran enligt artikel 272 FEUF om att kommissionen ska förpliktas att till sökanden betala det utestående beloppet enligt de tre bidragsavtalen med ett belopp om 49 172,52 EUR samt skadestånd.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) ADR Center SpA ska ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inbegripet dess kostnader under det interimistiska förfarandet, och ska bära hälften av sina rättegångskostnader, inbegripet dess kostnader under det interimistiska förfarandet.
- 3) Kommissionen ska ersätta hälften av de rättegångskostnader som har uppkommit för ADR Center, inbegripet hälften av ADR Centers kostnader för det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 388, 3.11.2014.

Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-143/15) ⁽¹⁾

(EGFJ och EJFLU — Utgifter som undantagits från finansiering — Betalningar som verkställts av Spanien — Frikopplat direktstöd för ansökningsåren 2008 och 2009 — Brister i kontrollsystemet — Fastställande av kontrollprov — Bevisbörda — Landsbygdsutvecklingsstöd i Autonoma regionen Kastilien och León för ansökningsåren 2009 och 2010 — Kontroller på plats — Nyckelkontroller — Proportionalitet)

(2017/C 293/33)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Sampol Pucurull och M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och I. Galindo Martín)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/103 av den 16 januari 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 16, 2015, s. 33).

Domslut

- 1) *Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/103 av den 16 januari 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ogiltigförklaras i den del den rör den finansiella korrigeringskonungariket Spanien påföljd av undersökningen AA/2009/007/ES för ansökningsåret 2009.*
- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 178, 1.6.2015.

Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Belgien mot kommissionen

(Mål T-287/16) ⁽¹⁾

(EGFJ och Ejflu — Betalningar som är undantagna från finansieringen — Betalningar som verkställts av Belgien — Exportbidrag — Det uteblivna återkravet beror på försummelse som ska tillskrivas ett organ i en medlemsstat — Alla rättsmedel är inte uttömda — Proportionalitet)

(2017/C 293/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: inledningsvis J.-C. Halleux och M. Jacobs, därefter M. Jacobs, L. Van den Broeck och J. Van Holm, biträdda av advokaterna É. Grégoire och J. Mariani)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet och P. Ondrůšek)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 75, 2016, s. 16, och rättelse i EUT L 95, 2016, s. 20), i den mån det däri fastställs att ett belopp på 9 601 619,00 euro ska undantas från nämnda finansiering vad gäller Konungariket Belgien.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.

Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Cafés Pont mot EUIPO – Giordano Vini (Art's Cafè)**(Mål T-309/16) ⁽¹⁾****(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket Art's Cafè — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 15.1 och artikel 51.1 i förordning (EG) nr 207/2009)**

(2017/C 293/35)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Cafés Pont, SL (Sabadell, Spanien) (ombud: advokaterna E. Manresa Medina och J. Manresa Medina)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Italien) (ombud: advokaterna F. Jacobacci och L. Ghedina)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 1 april 2016 (ärende R 1110/2015 – 2), angående ett upphävandeförfarande mellan Giordano Vini och Cafés Pont.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Cafés Pont, SL förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016.

Tribunalens dom av den 20 juli 2017 – Mediaexpert mot EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)**(Mål T-780/16) ⁽¹⁾****(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärke mediaexpert — Äldre nationellt ordmärke mediaexpert — Relativt registreringshinder — Artikel 53.1 a och artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevis för förekomst, giltighet och omfattning av skyddet av det äldre varumärket — Registreringsintyg för det äldre varumärket — Översättning — Reglerna 37–39 och 98.1 i förordning (EG) nr 2868/95 — Berättigade förväntningar)**

(2017/C 293/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mediaexpert sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten J. Aftyka)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Mediaexpert S.A. (Warszawa)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 11 augusti 2016 (ärende R 2583/2015-1), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Mediaexpert sp. z o.o. och Mediaexpert S.A.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mediaexpert sp. z o.o. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – BPC Lux 2 m.fl. mot kommissionen

(Mål T-812/14) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stöd från de portugisiska myndigheterna för avveckling av banken Banco Espírito Santo — Inrättande och kapitalisering av en så kallad brobank — Beslut som förklarar att stödet är förenligt med den inre marknaden — Berättigat intresse av att få saken prövad saknas — Avvisning)

(2017/C 293/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luxemburg) och de övriga 19 sökandena, vilkas namn anges i en bilaga till beslutet (ombud: P. Fajardo, advokat, J. Webber och M. Steenson, solicitors, och K. Bacon, QC)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och P.-J. Loewenthal)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och S. Jaulino biträdda av advokat M. Mendes Pereira)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 5682 final av den 3 augusti 2014 om det statliga stödet SA.39250 (2014/N) – Portugal – Omstrukturering av Banco Espírito Santo.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *BPC Lux 2 Sàrl och de andra sökandena vars namn anges i en bilaga ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i förevarande förfarande och i det interimistiska förfarandet.*
- 3) *Republiken Portugal ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 46, 9.2.2015.

Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – De Masi mot kommissionen

(Mål T-423/16) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som rör den av rådet inrättade uppförandekodgruppens (företagsbeskattning) arbete — Svar på de inledande begärandena efter rimlig lösning — Bekräftande beslut saknas — Avvisning)

(2017/C 293/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fabio De Masi (Bryssel, Belgien) (ombud: Professor A. Fischer-Lescano)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Baquero Cruz och F. Erlbacher, därefter J. Baquero Cruz)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut som består av dels skrivelse av den 20 maj 2016, dels skrivelse av den 13 juli 2016, vilka besvarar begäran om tillgång till handlingar i uppförandekodgruppen (företagsbeskattning), vilka begäranden ingetts av sökanden med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Fabio De Masi ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 371, 10.10.2016.)

Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – Pfizer och Pfizer santé familiale mot kommissionen

(Mål T-716/16) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Tullunion — Gemensamma tulltaxan — Tulltaxe – och statistiknomenklaturen — Klassificering i Kombinerade nomenklaturen — Undernummer — Tullavgifter på varor i dessa undernummer — Rättsakt som innehåller genomförandebestämmelser — Ej personligt berörd — Avvisning)

(2017/C 293/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pfizer Ltd (Sandwich, Förenade kungariket) och Pfizer Santé familiale (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten L. Catrain González och E. Wright, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros och K. Skelly)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2016/1140 av den 8 juli 2016 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 189, 2016, s. 1).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Pfizer Ltd och Pfizer Santé familiale ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 462, 12.12.2016.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – PGNiG Supply & Trading mot kommissionen

(Mål T-849/16 R)

(Interimistiska åtgärder — Inre marknaden för naturgas — Direktiv 2009/73/EG — Ansökan från Bundesnetzagentur som syftar till att ändra villkoren för dispens från unionsbestämmelserna om driften av oljeledningen Opal — Kommissionens beslut om ändring av villkoren för dispens från unionsbestämmelserna — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2017/C 293/40)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten M. Jeżewski)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och K. Herrmann,)

Part som har intervenerat till stöd för svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (Ombud: T. Henze och R. Kanitz)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF med yrkande om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2016) 6950 final av den 28 oktober 2016 om ändring av dispensvillkoren för oljeledningen Opal avseende bestämmelserna om tredje parts tillträde och reglerna om avgifter, vilka fastställts i direktiv 2003/55/EG.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslutet av den 23 december 2016, PGNiG Supply & Trading/kommissionen (T-849/16 R) upphävs.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – Polen mot kommissionen

(Mål T-883/16 R)

(Interimistiska åtgärder — Inre marknaden för naturgas — Direktiv 2009/73/EG — Ansökan från Bundesnetzagentur som syftar till att ändra villkoren för dispens från unionsbestämmelserna om driften av oljeledningen Opal — Kommissionens beslut om ändring av villkoren för dispens från unionsbestämmelserna — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2017/C 293/41)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, M. Kawnik och K. Rudzińska)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och K. Herrmann)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas och R. Krasuckaitė)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF med yrkande om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2016) 6950 final av den 28 oktober 2016 om ändring av dispensvillkoren för oljeledningen Opal avseende bestämmelserna om tredje parts tillträde och reglerna om avgifter, vilka fastställts i direktiv 2003/55/EG.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslutet av den 23 december 2016, Polen/kommissionen (T-883/16 R) upphävs.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mot kommissionen**(Mål T-130/17 R)****(Interimistiskt förfarande — Inre marknaden för naturgas — Direktiv 2009/73/EG — Ansökan av Bundesnetzagentur om att ändra villkoren för undantag från unionsbestämmelser för driften av OPAL-ledningen — Kommissionens beslut om ändring av villkoren för undantag från unionsbestämmelser — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)**

(2017/C 293/42)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten M. Jeżewski)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och K. Herrmann)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2016) 6950 final av den 28 oktober 2016 om ändring av villkoren för undantag för OPAL-ledningen från bestämmelser rörande tredjepartstillträde och prisregleringen fastställd i direktiv 2003/55/EG.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 21 juli 2017 – Argus Security Projects mot Europeiska utrikestjänsten**(Mål T-131/17 R)****(Interimistiskt förfarande — Europeiska utrikestjänsten — Återkrav genom kvittning — Ansökan om interimistiska åtgärder — Ekonomisk skada — Tillbörlig aktsamhet — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)**

(2017/C 293/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cypern) (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt biträdd av advokaterna B. Allemeersch, W. De Meester och G. Scraeyen)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om att bevilja interimistiska åtgärder avseende, för det första, uppskov med verkställande av kommissionens beslut om kvittning, genom vilket den agerar på Europeiska utrikestjänstens vägnar, med beloppen 100 600 euro, 41 522 euro och 52 600 euro (beslut meddelades den 15 mars 2017), 58 924 euro (beslut meddelades den 7 april 2017) och 41 422 euro (beslut meddelades den 19 april 2017), och för det andra, att förplikta Europeiska utrikestjänsten att i väntan på att dom ska meddelas i det mål om fullgörande av ramavtal 2008/14/SEC/RELEX/K8 som pågår i förstainstansrätten i Bryssel (Belgien) inte tillämpa beslutet om kvittning gentemot sökanden.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Beslut av tribunalens ordförande av den 20 juli 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen

(Mål T-244/17 R)

(Interimistiska åtgärder — Fiskefartyg — Organisation av fiske i Nordvästatlanten — Upptagande till sakprövning — Ansökan om interimistiska åtgärder — Intresse saknas)

(2017/C 293/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (ombud: advokaten J.R. García-Gallardo Gil-Fournier)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet, A. Lewis och F. Moro)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om interimistiska åtgärder i syfte att Europeiska kommissionen ska förpliktas att avstå från att utöva påtryckningar på Republiken Portugal i syfte att utesluta fiskefartyget *Calvão* från förteckningen över fartyg som för portugisisk flagg och har tillstånd att fiska i Nafos regleringsområde.

Avgörande

Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 14 juni 2017 – TE mot kommissionen

(Mål T-392/17)

(2017/C 293/45)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: TE (ombud: advokaten J. Bartončík)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet att låta Europeiska byrån för bedrägeribekämpning inleda en utredning, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av en grundläggande princip i EU-rätten – subsidiaritetsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av *ne bis in idem*-principen.

Talan väckt den 27 juni 2017 – Deza mot kommissionen

(Mål T-400/17)

(2017/C 293/46)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tjeckien) (ombud: advokaten P. Dejl)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 2017/776 av den 4 maj 2017 om tillägg till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 (nedan kallad CLP-förordningen), i den del den klassificerar och märker ämnet antrakinson, genom att följande infogas i tabell 3 i del 3 i bilaga VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008: Index nr: 606-151-00-4; Internationell kemikalieidentifiering: antrakinson; EG-nr: 201-549-0; CAS-nr: 84-65-1; Faruklass och Kategorikod(er): Carc. 1B; Faruangelvelsekod(er): H350; Faropiktogram, signalordskod(er): GHS08 Dgr; Faurangelvelsekod: H350, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Rättsstridig och uppenbart oriktig klassificering och märkning av ämnet antrakinson som ett cancerframkallande ämne i kategori 1B enligt tabell 3 i del 3 i bilaga I till CLP-förordningen.
 - Denna klassificering är inte grundad på tillräcklig bevisning från pålitliga och godtagbara studier som visar ett orsakssamband mellan ämnet antrakinson som sådant och ökad förekomst av tumörer hos försöksdjur i den mening som avses i punkterna 3.6.1 och 3.6.2 i del 3 i bilaga I till CLP-förordningen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandens rättigheter och de principer som stadgas i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - Till följd av den rättsstridiga och uppenbart oriktiga klassificeringen och märkningen av ämnet antrakinson som ett cancerframkallande ämne enligt kategori 1B enligt tabell 3 i del 3 i bilaga I till CLP-förordningen åsidosattes i synnerhet sökandens rätt till egendom och rättssäkerhetsprincipen.

Talan väckt den 6 juli 2017 – Leino-Sandberg mot parlamentet**(Mål T-421/17)**

(2017/C 293/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Päivi Leino-Sandberg (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaterna O. Brouwer och S. Schubert)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara parlamentets beslut av den 3 april 2017 om att inte bevilja sökanden tillgång till dess beslut av den 8 juli 2015 som antagits som svar på en bekräftande ansökan som en utomstående part ingett med stöd av förordning nr 1049/2001, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning, uppenbart oriktig bedömning och bristande motivering vid tillämpning av undantaget med avseende på skyddet för rättsliga förfaranden i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordningen om öppenhet
 - Det görs gällande att den begärda handlingen utgör en slutligt administrativ rättsakt, som inte skyddas av sekretess eller något annat sekretessrelaterat undantag. Även om ett sådant undantag skulle vara tillämpligt i förevarande fall hävdas vidare att svaranden har gjort en uppenbart felaktig tolkning eller tillämpning av detta undantag genom att inte visa hur ett utlämnande av den begärda handlingen skulle undergräva skyddet för rättsliga förfaranden
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning, uppenbart oriktig bedömning och bristande motivering vid genomförandet av prövningen av huruvida det förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnande i enlighet med artikel 4.2 andra strecksatsen i förordningen om öppenhet.
3. Tredje grunden: I andra hand felaktig rättstillämpning, uppenbart oriktig bedömning och bristande motivering vid tillämpningen av artikel 4.6 i förordningen om öppenhet.

Talan väckt den 10 juli 2017 – UF mot Epso**(Mål T-422/17)**

(2017/C 293/48)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter*Sökande:* UF (ombud: advokaten L. Gudaitės)*Svarande:* Europeiska rekryteringsbyrån (Epso)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 4 april 2017 om att utesluta sökanden från uttagningsprovet för tjänsten som juristlingvist i litauiska språket EPSO/AD/335/16,

- förplikta svaranden att tillåta sökanden att korrigera ett uppenbart fel och därigenom ändra kunskapsnivån för polska språket från B1 till C1, och
- återinföra sökanden i förfarandet för uttagningsprovet för tjänsten som juristlingvist i litauiska språket.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser den omständigheten att svaranden genom att uppge att sökandens ansökan till uttagningsprovet överensstämde med de uppställda kraven undergrävde hans berättigade förväntningar och vilseledde honom.
 - Sökanden hävdar att svaranden den 9 januari 2017 uppgav att sökandens ansökan överensstämde med de uppställda kraven i meddelandet om uttagningsprovet, och tillät honom att delta i ett datakunskapsprov, för att därefter vilseleda honom och inte möjliggöra för honom att med korrigera ett uppenbart skrivfel som var hänförligt till hans kunskapsnivå i polska språket, vilket fick till följd att han uteslöts från uttagningsprovet.
2. Andra grunden avser den omständigheten att svaranden genom att utesluta sökanden från uttagningsprovet för att kunna tjänstgöra som juristlingvist i litauiska språket åsidosatte hans rättigheter och berättigade förväntningar.
 - Sökanden vidhåller att svarandens beslut av den 4 april 2017 om att utesluta honom från uttagningsprovet var obefogat, då svaranden beaktade de uppgifter om hans kunskaper i det polska språket som hade angetts i ansökningsformuläret, trots att svaranden hade kännedom om hans faktiska kunskapsnivå, då information hade lämnats i samband med en ansökan till ett annat uttagningsprov (EPSO/AD/328/16) och framgick av resultaten från det uttagningsprovet. Sökanden hävdar att juryn, i enlighet med tribunalens praxis, i varje enskilt fall ska bedöma om kandidatens inlämnade diplom och professionella erfarenhet har beaktats på ett lämpligt sätt och att dess beslut att utesluta en sökande från ett uttagningsprov är att betrakta som ett beslut som går sökanden emot enligt artikel 91.1 i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 14 juli 2017 – António Conde & Companhia mot kommissionen

(Mål T-443/17)

(2017/C 293/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (ombud: advokaten J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att vägra att skyndsamt meddela namnen på de portugisiska godkända fartygen SANTA ISABEL och CALVÃO till Nordostatlantiska fiskerikommissionens sekretariat och därmed hindra dessa fartyg att från och med den 1 juli 2017 fiska kungsfisk och räkor i Nordostatlantens fiskezoner, vilket innebar ett åsidosättande av artikel 5.1 i förordning nr 1236/2010,⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden som enda grund att kommissionen åsidosatt artikel 5.1 i förordning nr 1236/2010 genom att ingripa i förfarandet för att utarbeta eller meddela om förteckningen över fartyg som Portugal upprättat för vidarebefordrande till Nordostatlantiska fiskerikommissionens sekretariat. Kommissionen är inte behörig att kommentera, göra tillägg till eller ge rekommendationer avseende dessa förteckningar. Den är inte heller behörig att bedöma, neka, eller utarbeta dessa förteckningar eller utöva påtryckningar på medlemsstaterna avseende förteckningarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1236/2010 av den 15 december 2010 om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2791/1999 (EUT L 348, 2010, s. 17).

Tribunalens beslut av den 17 juli 2017 – Aston Martin Lagonda mot EUIPO (Återgivning av en kylargrill som anbringats på ett motorfordons front)

(Mål T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Tribunalens beslut av den 17 juli 2017 – Aston Martin Lagonda mot EUIPO (Återgivning av en kylargrill som anbringats på ett motorfordons front)

(Mål T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Tribunalens beslut av den 17 juli 2017 – DQ m.fl. mot parlamentet

(Mål T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Tribunalens beslut av den 20 juli 2017 – GY mot kommissionen**(Mål T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 195, 19.6.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV